

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **P. Ś. i H. G.** ,
skazanych z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 października 2024 r.,
wniosków obrońcy skazanego P. Ś. oraz skazanego H. G. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

postanowił:

wyłączyć sędziów Sądu Najwyższego Marka Motuka, Adama Rocha i Stanisława Stankiewicza od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II KK 507/23.

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanych H. G. i P. Ś. wnieśli kasacje od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2023 r., sygn. II AKa 165/20, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. XVIII K 96/16. Kasacje te zostały zarejestrowane w repertorium pod sygn. II KK 507/23 i, zgodnie z kolejnością wpływu, zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej z dnia 24 października 2023 r. sprawę przydzielono SSN Annie Dziergawce (k. 54). Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu wniosku

skazanego H. G. , postanowieniem z dnia 15 lutego 2024 r., wyłączył sędzię Annę Dziergawkę od udziału w sprawie o sygn. II KK 507/23 (k. 113). Zarządzeniem z dnia 16 lutego 2024 r. sprawa ta zostało przydzielona SSN Zbigniewowi Kapińskiemu (k. 121), a zarządzeniem z dnia 21 marca 2024 r. został wyznaczony termin rozpoznania sprawy na dzień 4 czerwca 2024 r. oraz uzupełniony skład orzekający o sędziów Pawła Kołodziejskiego i Ryszarda Witkowskiego. W dniu 3 czerwca 2024 r. Sąd Najwyższy rozpoznał wniosek skazanego H. G. oraz obrońcy skazanego P. Ś. i na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności wyłączył sędziów Zbigniewa Kapińskiego, Pawła Kołodziejskiego i Ryszarda Witkowskiego od udziału w tej sprawie (k. 200). Sprawa została zdjęta z wokandy w dniu 4 czerwca 2024 r. Następnie sprawa w dniu 5 czerwca 2024 r., została przydzielona sędziemu Markowi Siwkowi (k. 213), który postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2024 r. został wyłączony od udziału w sprawie o sygn. akt II KK 507/23, w uwzględnieniu kolejnego wniosku H. G. (k. 259). Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej z dnia 28 sierpnia 2024 r. sprawa została przydzielona sędziemu Adamowi Rochowi (k. 274, a w dniu 19 września 2024 r. został wyznaczony termin rozprawy kasacyjnej na dzień 20 listopada 2024 r. oraz do składu orzekającego zostali wyznaczeni sędziowie Marek Motuk i Stanisław Stankiewicz. W dniu 26 września 2024 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek obrońcy skazanego Pawła Ścieglińskiego, a w dniu 30 września 2024 r. wniosek skazanego H. G. (k. 314, 317), w których wniesiono o wyłączeniu wszystkich trzech sędziów ostatnio wyznaczonych do rozpoznania sprawy. Wnioskujący uzasadniając swoje wnioski odwołali się przede wszystkim do okoliczności związanych z powołaniem tych sędziów w następstwie rekomendacji udzielonej przez Krajową Radę Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r., podkreślając równocześnie, że skład Sądu Apelacyjnego w Warszawie rozpoznający apelacje był powołany w tym samym trybie.

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracami Izby Karnej sprawa w przedmiocie rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów została przydzielona SSN Barbarze Skoczowskiej (sygn. KRI 601).

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Złożone przez obrońcę P. Ś. oraz skazanego H. G. wnioski o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu sprawy zawisłej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KK 507/23 sędziów SN Marka Motuka, Adama Rocha i Stanisława Stankiewicza są zasadne.

Sąd Najwyższy w tym składzie w pełni podziela argumentację przedstawioną w wyżej wskazanych postanowieniach Sądu Najwyższego, która doprowadziła do wyłączenia kolejnych sędziów wyznaczanych do rozpoznania tej sprawy. Rozważania w niniejszej sprawie ograniczyć więc należy jedynie do stwierdzenia, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 *nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)*. Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę prawną wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22). Należy nadto wskazać, że w realiach sprawy udział tych sędziów w jej rozpoznaniu stanowiłby rażące naruszenie zakazu *nemo iudex in causa sua* oraz prowadziłby do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą.

Wyżej wskazane okoliczności wskazują na zasadność złożonych wniosków, gdyż postępowanie prowadzone przez sąd w takim składzie byłoby obciążone wadą traktowaną na gruncie wykładni przyjętej w wyżej wskazanych uchwałach jako bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a więc konieczne było wyłączenie wskazanych sędziów od rozpoznania sprawy o sygn. II KK 507/23.

[J.J.]

[ms]